

XVIII Niedziela okresu zwykłego (C)

Tekst Ewangelii (Łk 12,13-21): Wtedy ktoś z tłumu rzekł do Niego: «Nauczycielu, powiedz mojemu bratu, żeby się podzielił ze mną spadkiem». Lecz On mu odpowiedział: «Człowieku, kój Mi ustanowisz sędzią albo rozjemcą nad wami?» Powiedzieli te do nich: «Uważajcie i strzeżcie się wszelkiej chciwości, bo nawet gdy ktoś opłycza [we wszystko], życie jego nie jest zależne od jego mienia».

I opowiedział im przypowieść: «Pewnemu zamożnemu człowiekowi dobrze obrodziło pole. I rozważał sam w sobie: Co tu pocznę? Nie mam gdzie pomieścić moich zbiorów. I rzekł: Tak zrobię: zburzę moje spichlerze, a pobuduję większe i tam zgromadzę całą zbożem i moje dobra. I powiem sobie: Masz wielkie zasoby dóbr, na długie lata żożone; odpoczywaj, jedz, pij i używaj! Lecz Bóg rzekł do niego: "Głupcze, jeszcze tej nocy zabiorę twoją duszę od ciebie; komu więc przypadnie to, co przygotowałeś?" Tak dzieje się z każdym, kto skarby gromadzi dla siebie, a nie jest bogaty przed Bogiem».

«Życie jego nie jest zależne od jego mienia»

Rev. D. Jordi PASCUAL i Bancells
(Salt, Girona, Hiszpania)

Dzisiaj Jezus stawia nas twarzą w twarz z problemem, który jest podstawowym celem naszego chrześcijańskiego życia, naszego życia w relacji z Bogiem: stawać się bogatym dla Niego. Chodzi o to, by napełniać swoje ręce i swoje serce wszelkimi dobrami duchowymi i miłością, a nie dobrami materialnymi.

Dlatego w świetle słów dzisiejszego fragmentu Ewangelii możemy zadać pytanie: czym napełniam swoje serce? Dla bohatera przypowieści byłoby to jasne:

«Odpoczywaj, jedz, pij i u?ywaj» (?k 12,19). Jednak nie tego oczekuje Bóg od swoich synów. Pan nie umie?ci? ?ród?a naszego szcz??cia w bogactwach, wystawnych posi?kach, najnowszych modelach samochodów, egzotycznych wakacjach, domach, kanapach, piwie ani w pieni?dzach. Wszystkie te rzeczy mog? by? dobre, ale same w sobie nie s? w stanie zaspokoi? pragnie? naszej duszy, i dlatego nale?y z nich dobrze korzysta?, traktowa? je jako ?rodki, którymi w rzeczywisto?ci s?.

By?o to do?wiadczaniem ?wi?tego Ignacego z Loyoli, którego dzie? w Ko?ciele wkrótce b?dziemy obchodzi?. W taki oto sposób rozeznawa? w swoim ?yciu: «Kiedy my?la? o rzeczach ?wiatowych, doznawa? w tym wielkiej przyjemno?ci, a kiedy znu?ony porzuca? te my?li, czu? si? osch?y i niezadowolony. Kiedy znów my?la? o odbyciu boso pielgrzymki do Jerozolimy lub o tym, ?eby od?ywia? si? tylko jarzynami i oddawa? si? innym surowo?ciom, jakie widzia? u ?wi?tych, nie tylko odczuwa? pociech?, kiedy trwa? w tych my?lach, ale nawet po ich ust?pieniu pozostawa? zadowolony i radosny». Mo?e to by? udzia?em ka?dego z nas.

Rzeczy materialne ziemskie s? ulotne i przemijaj?; dla odró?nienia, sprawy duchowe s? wieczne, nie?miertelne, trwaj? wiecznie i jedynie one mog? wype?ni? nasze serce i nada? pe?ny sens ?yciu ludzkiemu i chrze?cija?skiemu.

Jezus mówi? to bardzo wyra?nie: «G?upcze!» (?k 12,20), w taki sposób okre?la? kogo?, kto wyznacza? sobie jedynie materialne, ziemskie i egoistyczne cele. Aby?my w ka?dym momencie naszego ?ycia mogli stan?? przed Bogiem z r?kami i sercem pe?nymi stara? o Pana i o to, co Jemu si? podoba. Jedynie to otworzy nam Niebo.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

-

«Cz?owiek ma pi?kn? powinno?? i obowi?zek: modli? si? i kocha?. Je?li modlicie si? i kochacie, znajdziecie szcz??cie na tym ?wiecie» (?w. Jan Maria Vianney)

-

«Ty jeste? wa?ny! A Bóg liczy na ciebie za to, kim jeste?, a nie za to, co masz: dla Niego nie s? nic warte ubrania, które nosisz, czy telefon, który u?ywasz; Nie obchodzi go, czy ubierasz si?

modnie, troszczy się o siebie, takim jakim jesteś. W Jego oczach jesteś wart, a twoja wartość jest bezcenna» (Franciszek)

-

«Dziesiąte przykazanie zakazuje chciwości i pragnienia przywłaszczania sobie bez umiaru dóbr ziemskich; zabrania nieumiarkowanej zachłanności, zrodzonej z pozbawionej miary żądzy bogactw i ich potęgi (...)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2536)